

הרב יצחק יעקובוביץ' שליט"א

רב המועצה האזורית דרום השרון

הנהגות וסיפורים על מרן רה"י הרב אברהם אלקנה כהנא שפירא זצ"ל

בבואנו להעלות מחשבות אודות דמותו רבת ההוד של מו"ר הכהן הגדול מאחיו, הגאון הרב אברהם אלקנה כהנא שפירא זצוקל"ה, הננו, בערגה עצומה, מעלים מספר נקודות מתוך רבות חשובות, אודות עת אותה היינו במחיצתו וחסינו בשיפולי גלימתו, עת עלה לכהן פאר ברה"ר לישראל, בהיותי תלמיד בישיבה, ולאחר מכן רב המושב בית מאיר עד לאחר בקשתו והצעתו שאכהן בתפקיד רב מנהל מחלקת היבוא, שאותה רצה לייסד ולייעל.

הרב סבר, כי ייסודה של מחלקת יבוא יעילה יביא לכך שהרה"ר תשפיע רבות ותרום את קרנה של מערכת כשרות מודרנית, המשלבת תורה עם מדע וטכנולוגיות מזון, בעולם בכלל ובארץ ישראל בפרט. ואכן חפץ ה', בזכות מו"ר, בידו צלח.

במאבקנו, כדי להתמודד עם היבואנים הרבים שהיו רגילים להביא מוצרים מלווים בתעודות כשרות מרבנים שונים בעולם, רגיל היה לומר לנו במהלך עבודתנו כי לעולם עדיף שנאיים בהתמודדות עצומה ארצית כנגד יבואן המציג מוצרו המיובא ככשר. מחמת אי שיתוף פעולה ארצי, של הלקוחות ושל אחרים, לא נותר לנו אלא לאיים בנקיטת צעדים דרסטיים. ונוהג היה להזכיר לי באומרו:

"עדיף לאיים באגרוף מאשר לתת אותו (להכות)!" כי לאחר מימוש האיום כולם יודעים מה חזקו ומה שוויו...

מו"ר רודף שלום היה, ותמיד הקפיד לא לפטר עובדים, אפילו המתרשלים בעבודתם (גם על פי ראייתו) באומרו: "פרנסה של יהודי, אסור לפגוע". [אך העבירם לתפקיד שבו יתנו מענה ראוי לשכרם].

תמיד היה אומר:

"אתה יודע למה נבחרתי להיות הרב הראשי? כדי לעזור ליהודים!" ואכן התאמץ בהמלצותיו ובמכתביו להיטיב אפילו עם זרים המבקשים "מכתבי המלצה", ברכות והסכמות.

עצתו להתמודדות מתוחכמת עם החוק למניעת הונאה בכשרות 1983: בעלי אולמות - אירועים ומלונות רצו לחגוג את "יום אידם" והעמידו עץ אשוח שר"י, ובג"צ הורה לרבנים שלא להסיר את תעודת הכשרות מסיבה זו. על כך היה אומר: איני מבין את הרבנים הנאבקים בעץ ובשאר דברים הרחוקים ממוסר ויהדות באולמות שבהשגחתם. "מה הבעיה למצוא מספר תולעים ובגללם יסירו את הכשרות כחוק"? ואומנם שלחנו למשימות שאלו.

מששאלתי להכוונתו אודות פגישה עם ראשי דתות שונים, נושאי ע"ז ואחרים, השיבני: אנחנו לא הולכים אליהם לנהל איתם פולמוסים, אך אם הם באים אלינו, ראוי לקבלם בכבוד ואף

כשנכנסים לבית כנסת ובית מדרש ניתן להסכים לכך, כפי שנהגו מעולם מפני דרכי שלום. אמנם גם הגוי חייב לדעת להיות מנומס ולא להיכנס עם צלב שר"י.

מששאלתיו אודות הקראים ומעמדם בעם ישראל, והאם להשיא אותם, השיב לי: הקראים יהודים, אך האשכנזים לא מחתנים קראים, כיון שהרמ"א כתב נגדם בחומרה. אך בארץ ישראל הרבנים הספרדים כן מחתנים אותם. היה עו"ד שניסה ללחוץ ללא הרף לשנות את המדיניות כלפי הקראים, אבל מו"ר לא הסכים לכך בשום אופן.

הקמת מקווה טהרה בבנגקוק, תאילנד: לאחר שהודעתי למו"ר הגאון הרב ר' אברום זצ"ל, כי בחסדי ה' נסתיימה בניית המקווה בתאילנד (אשר זכיתי להיות מהמעשים, הדוחפים והבוזים, ואף בהיותי בנסיעותיי עבור הרבנות הראשית וכשרות מוצרי היבוא מהמזרח הרחוק, זכיתי להשיב שם על שאלות הנשים), קרא לי הרב ואמר: "כל מה שזכית לעשות בכשרות זה נהדר ומצוין, אך הזכות לבנות מקווה נשים בבנגקוק, מי ישווה לה...". חייך והוסיף: "נו... יישר כוח גדול!".

הכותב בדמע ובערגה

הרב יצחק יעקובוביץ